

[Robert Christensen.]

så jordbunden selv ved denne principdebat at sige, at mange af vore tekniske skoler ud over landet i øjeblikket har det meget, meget svært, fordi tilgangen til de gamle lærlingeordninger er stærkt nedadgående og vel nok i de kommende par år vil gå yderligere ned på grund af de nye uddannelser. Mange af disse skoler er virkelig i sådanne kriser, at der måske kan blive tale om nedlæggelse, og nu må vi heller ikke blive så ivrige i vores sparekampagne, at vi får nedlagt nogle skoler, som vi om nogle få år i alderhøjeste grad får brug for, for jeg tror, at et af de steder, vi i de kommende år skal vente den store ekspansion, er inden for de fagskoler, som skal tage sig af denne grunduddannelse. Jeg ser gerne, at vi får meget ud af det.

Jeg er glad for nogle bemærkninger i redegørelsen om universitetscentre. Jeg har på fornemmelsen — det er jo noget nyt og ikke rigtig gennemprøvet — at vi virkelig kan få noget ud af en modulopbygget uddannelse ved uddannelsescentrene. Jeg kan se, at der her i hvert fald bliver en mulighed for, at studerende, når de har gennemgået nogle obligatoriske moduler — sådanne må der jo være, for der er nu engang noget, der skal læres, for at man kan lære videre — så får adgang til en del valgfrie moduler, og at de kan gå ud af uddannelsen med et lille antal moduler, eller de kan fortsætte med et større antal moduler. De kan gå ud, og når de ude i livet opdager, at de har fået for lidt, får de adgang til at gå ind igen og fortsætte. Jeg synes, det lyder tiltalende: hurtigt ind, hurtigt ud og eventuelt ind igen i uddannelsessystemet.

Men der er noget her, jeg ikke rigtig har fat på, og vi må finde en lejlighed til at få diskuteret det. Hvordan vil man få de nye basisuddannelser, som man nu er i gang med eller i hvert fald forsøger med på vore universiteter, ind i dette modulsystem? Jeg kunne godt forestille mig, at disse basisuddannelser er kommet for at blive, altså er noget varigt, men så skal vi da sikre os, at de ikke giver en automatisk forlængelse af en uddannelse, men i stedet for kunne give en forkortelse af en uddannelsestid. Jeg vil gerne, at vi engang kan komme ind i en drøftelse af, hvordan vi egentlig passer disse basisuddannelser ind i en uddannelse.

Hvis man nu ved disse universitetscentre med basisuddannelser begynder helt nye uddannelser, f.eks. en læreruddannelse, som jeg i princippet ikke har noget imod at man kan lave andre steder end ved seminarierne — jeg ved også, at der tales om at lave tekniske uddannelser, sådan at man måske i fremtiden vil uddanne nogle af vore ingeniører ved universitetscentrene — hvis det nu slår an og bliver det almindelige, så har jeg en forestilling om, at det i mange, mange år frem i tiden vil blive „finere“ at have en universitetsuddannelse end at have en uddannelse fra et seminarium eller et teknikum. Og hvis det så går sådan, at alle, der søger uddannelse, søger derhen, så kan vi om nogle år stå med nogle uddannelsesinstitutioner ud over landet — jeg tænker især på seminarier og teknika — som viser sig at være fejlinvesteringer, som er blevet overflødige.

Hvis al uddannelse i fremtiden skal foregå i de 6 byer, vi har valgt ud til at være universitetsbyer, altså med universitetscentre, har jeg også en frygt for, at der vil være for mange ude i yderdistrikterne af vort land, der ikke kommer ind i uddannelsen. Derfor tror jeg, at hvis det her slår an — jeg ved, det er fremtidssnak, jeg fører, men det må det jo være i en principdebat — hvis det slår an i løbet af 10-15 år, så er det et spørgsmål, om ikke vi skal overveje at lægge basisuddannelserne ud mere lokalt og først samle i centerbyerne, når man skal til at stykke modulerne sammen. Jeg er da klar over, at det må foregå i et center, for i fremtiden vil en ingeniør nok tage nogle moduler på handelshøjskolen, det kunne se ud til at være en fornuftig uddannelse for fremtidens erhvervsledere.

Ministerens kommer også ind på fritidsundervisningen, og her vil jeg gerne sige, at for mig er det sådan, at fritidsundervisningen ikke alene er velegnet til den alment orienterende undervisning, som vi kender så godt, altså den gamle aftenskole, og det er heller ikke alene den rettighedsgivende undervisning, vi nu har fået ind i loven, altså den prøveforberedende, der slutter med kompetencegivende eksaminer eller prøver. Fritidsuddannelsen må også omfatte efteruddannelse, den må omfatte videreuddannelse, og den må omfatte omskoling.

Jeg vil gerne principielt sige, at al den